

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6710216682
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6710216682.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláž a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci navrhovateľa: H. Y. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX V. XXX, občan SR, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Barbora Vrbová, so sídlom 811 07 Bratislava, Wilsonova 6, proti manželke navrhovateľa - odporkyni: H. V. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX S. XXX, občianka SR, zastúpenej: JUDr. František Svatuška, Advokátska kancelária 066 01 Humenné, Nám. slobody 25, za účasti maloletých detí: S. W., nar. XX. XX. XXXX, W. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, o odvolaní navrhovateľa a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/169/2010-1398 zo dňa 28. 02. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozviedol, z o s t á v a nedotknutý.

II. Vo zvyšku rozsudok okresného súdu krajský súd p o t v r d z u j e .

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd manželstvo navrhovateľa a odporkyne uzatvorené dňa XX. XX. XXXX v Z. maloleté deti S. a W. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi maloletých detí súd uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej S. sumou po 200,- eur mesačne a sumou 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným na tvorbu úspor a na výživu maloletého W. sumou 170,- eur mesačne a sumou 50,- eur mesačne spolu s bežným výživným na tvorbu úspor. Zároveň súd upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s nimi každý páry víkend od soboty od 10.00 hodiny do nedele do 17.00 hodiny a matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ich pri fontáne na K. slobody v Z. v stanovenom čase a otec je povinný maloleté deti po uplynutí času odovzdať matke taktiež pri fontáne pri K. slobody v Z.. Ďalej súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu vo výške 703,36 eur a manželke navrhovateľa - odporkyni vo výške 853,36 eur na účet okresného súdu do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Pokiaľ ide o konanie o rozvod manželstva účastníkov, súd poukázal na to, že predmetom a hlavnou úlohou manželstva je vzájomná láska, spoločné hospodárenie, výchova maloletých detí, náklonnosť a tieto základné funkcie manželstva medzi účastníkmi sú tak vážne narušené a nefungujú, že je tu dôvod na rozvod manželstva. Manželstvo rozviedol podľa ust. § 23 ods. 1, 2 Zákona o rodine.

3. Ohľadom zverenia maloletých detí do výchovy a opatery matke okresný súd v dôvodoch rozsudku poukázal na to, že v súčasnosti sú maloleté deti takým spôsobom naviazané na matku, čo bolo preukázané tak znaleckým posudkom vypracovaným v konaní na okresnom súde, ako aj znaleckým posudkom, na ktorý poukázal Okresný súd Humenné a Krajský súd v Prešove, že by nebolo možné maloleté deti za súčasnej situácie zveriť otcovi, resp. do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov. Aby mohla byť určená striedavá starostlivosť, musí existovať vzájomná komunikácia medzi rodičmi na takej úrovni, že títo budú vedieť rešpektovať nielen svoje práva a povinnosti, ale aj vzájomnú úctu voči sebe a aj takýmto spôsobom sa voči sebe správať, aby maloleté deti pociťovali to, že rodičia vedia medzi sebou komunikovať takým spôsobom, aby to bolo prijateľné aj pre nich. Pri rozhodovaní o zverení maloletých detí do výchovy a opatery matke súd vychádzal tiež zo samotného názoru maloletých detí, na ktorý je potrebné prihliadať aj vzhľadom na článok 12 Dohovoru o právach dieťaťa, súd tiež prihliadol pri rozhodovaní na najlepšie záujmy maloletých detí, a to najmä z hľadiska starostlivosti o dieťa, bezpečie dieťaťa a stability prostredia, v ktorom sa deti zdržujú, súd prihliadol aj na to, že v súčasnosti maloleté deti do veľkej miery otca odmietajú z dôvodu správania sa na jeho strane (pri cestovaní do L. a späť otec im veľa krát ani nechcel zastať, keď potrebovali ísť na WC, resp. nedal im riadne sa najesť a mali napr. na pitie len to, čo im zabalila matka, s tým, že otec to zdôvodňoval tou skutočnosťou, že matke platí výživné, otec s deťmi nekomunikuje v takom rozsahu, ako by asi maloleté deti chceli, taktiež sa im nevenuje, pričom sa tieto väčšinu času hrajú medzi sebou... vid' vyjadrenia maloletých detí). Súd ďalej poukázal na to, že otec maloletých detí prehliada znalecké posudky, vyjadrenia kolíznych opatrovníkov, či už v rámci tohto konania, teda kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, resp. v Humennom.

4. Okresný súd výživné určil v takom rozsahu, ako bolo naposledy určované rozsudkom Okresného súdu v Humennom zo dňa 03. 11. 2017, od ktorého rozhodnutia do rozhodnutia okresného súdu neprešlo viac ako štyri mesiace, vykonaným dokazovaním okresný súd zistil, že v súčasnosti otec maloletých detí poberá výsluhový dôchodok vo výške 1.304,53 eur mesačne od 01. 02. 2017, súd zistil náklady na maloleté deti v súvislosti s návštevou školy a krúžkami, ako aj výdavky otca maloletých detí (bod 54. rozsudku), pričom po vykonaní dokazovania okresný súd mal za to, že súdom určené výživné pre maloletú S. vo výške 200,- eur + 50,- eur ako sporivá čiastka a na maloletého W. vo výške 170,- eur + 50,- eur ako sporivá čiastka je vzhľadom na súčasný príjem otca primerané. Podľa názoru okresného súdu z príjmu otca vo výške 1.304,- eur je v schopnostiach a možnostiach otca - navrhovateľa prispievať na výživu maloletých detí spolu v sume 470,- eur mesačne. Pri rozhodovaní o výživnom okresný súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami rodiča, ďalej prihliadol na to, že okresný súd byt, ktorý mal vo G., daroval svojej matke, a teda vzdal sa bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu.

5. Okresný súd ohľadom výrokov o zverení maloletých detí do výchovy matke a vo výroku o výživnom právne posúdil podľa ustanovení § 24 ods. 1, 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

6. Ohľadom úpravy styku okresný súd rozsudok odôvodnil tým, že styk navrhovateľa s maloletými deťmi upravil tak, ako prebieha doteraz, pretože zo žiadnej skutočnosti nevyplývalo, že by bolo potrebné meniť úpravu styku v takom rozsahu, ktorý by predstavoval či už rozšírenie alebo zúženie tejto úpravy. Nateraz určený styk je v prospech maloletých detí. Pri rozhodovaní o úprave styku okresný súd prihliadol na to, že otec styk vykonáva predovšetkým poslednú dobu tým spôsobom, že maloleté deti idú s ním k jeho matke do W., avšak aj predtým, keď chodili k starej matke do W., otec sa niekedy až nepochopiteľne správal ku deťom tým spôsobom, ako to uviedli, že on v sobotu večer odišiel, deťom nepovedal nič a už sa ani na druhý deň nevrátil. Súd tiež zistil, že styk sa približne od mája do októbra roku 2017 nerealizoval a širšiu úpravu okresný súd neurčil aj z toho dôvodu, že otec detí sa nesnaží zblížiť s deťmi, keď samotné deti uviedli, že s nimi pomerne málo komunikuje, často krát sa hrajú u svojej starkej medzi sebou, resp. aj so svojou sesternicou S.. Samotné deti uvedený styk s otcom odmietajú, čo však súd nezahodnotil tým spôsobom, že by bolo styk potrebné určitým spôsobom zúžiť.

7. O úprave styku okresný súd rozhodol podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine.

8. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ustanovení § 52, 57 a 58 CMP. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže zo správania sa navrhovateľa ako aj odporkyne jednoznačne vyplývalo, že ani jeden z nich nemôže poukázať na to, že by nezapríčinil rozvod

manželstva. Okresný súd o náhrade trov konania štátu rozhodoval, keďže v konaní bolo vykonané znalecké dokazovanie ohľadom zistenia tej skutočnosti, ktorý z rodičov je vhodnejší pre výchovu maloletých detí, komu by z nich by sa mali maloleté deti zveriť do výchovy a opatery a o úprave styku, súd znalcovi vyplatil znaleckú odmenu vo výške 1.706,71 eur, teda polovica z tejto sumy predstavuje sumu 853,36 eur a nakoľko navrhovateľ zložil preddavok vo výške 150,- eur, časť tohto preddavku odpočítal súd od sumy 853,36 eur a teda navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť štátu sumu 703,36 eur. Odporkyňa nezaplatila žiadny preddavok, a preto jej súd uložil povinnosť zaplatiť na ňu pripadajúcu polovicu znalečného, teda sumu 853,36 eur.

9. Proti rozsudku okresného súdu podali v zákonnej 15 - dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie navrhovateľ aj odporkyňa.

10. Navrhovateľka vo svojom odvolaní namietala rozsudok okresného súdu vo výroku IX. týkajúci sa jej povinnosť nahradiť trovy konania štátu. Tvrdila, že je namieste aplikovať § 255 a § 257 CSP a rozhodnúť, že v tomto konaní existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Konkrétne je nutné poukázať na predmet sporu a subjekty účastníkov konania. Navrhovateľ nekompromisne trval na dokazovaní a aj na doplnení dokazovania formou znaleckého posudku ako aj na opakovanom doplnení znaleckého dokazovania. Manželka navrhovateľa v priebehu konania nikdy nenavrhovala, ani nikdy nesúhlasila s vykonaním dokazovania formou znaleckého dokazovania. Súd neskúmal mieru zavinenia ako aj mieru účelovosti návrhu navrhovateľa. Poukázala na svoje osobné, zárobkové a majetkové pomery a v tej súvislosti na to, že jej bol určený advokát na zastupovanie v danej právnej veci Centrom právnej pomoci, kancelária Humenné. Tvrdila, že uloženie jej povinnosti zaplatiť sumu 853,36 eur na trovách konania štátu by pre ňu bolo neúnosné až exekučné, uviedla, že bolo preukázané, že je dlhodobo evidovaná na úrade práce, nepoberá ani dávku v hmotnej núdzi a v podstate žije z manželského výživného a finančnej podpory rodiny. V časti týkajúcej sa trov konania štátu žiadala rozhodnúť tak, že sa jej prizná oslobodenie od platenia súdnych poplatkov na celé konanie v celom rozsahu a zároveň, že sa štátu náhrada trov konania vo výške 853,36 eur neprizná. Prípadne v tejto časti žiadala rozsudok zrušiť a vec v tomto rozsahu vrátiť súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

11. Navrhovateľ vo svojom odvolaní namietal rozsudok okresného súdu vo výroku o zverení maloletých detí, výške vyživovacej povinnosti, úprave styku a vo výroku o náhrade trov konania.

12. Namietal, že rozhodnutie o zverení maloletých detí nekorešponduje so závermi súdneho znalca, ani s dôsledkami na maloleté deti doterajšou 8 - ročnou osobnou starostlivosťou o ne zo strany odporkyne, ktorá navrhovateľovi bránila styku s deťmi už od roku 2009. Súčasný vzťah maloletých detí voči nemu je výlučne výsledkom doterajšej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky, ktoré od roku 2011 nevhodným spôsobom upravovali styk maloletých detí počas trvania manželstva. Tvrdil, že nerozumie, na základe akej logiky súd dospel k záveru, že je pre maloleté deti vhodnejšie zveriť ich do osobnej starostlivosti matke, keďže takéto zverenie detí do jej osobnej starostlivosti v roku 2010 sa ukázalo ako úplne nevhodné a až nežiaduce. V tomto smere poukázal na doplnok znaleckého posudku V.r. Q. Z., PhD. č. 17/2012 zo dňa 05. 09. 2016 na strane č. 21 v ods. dole: „... pokiaľ by matka nedosiahla u svojich detí pozitívnu zmenu ich vzťahu k otcovi, ktorý im nijako preukázateľne neublížil, navrhujem zväziť odobratie detí matke z jej osobnej starostlivosti.“ Ďalej namietal, že rozhodnutie okresného súdu je aj proti dobrým mravom a že odporkyňa navrhovateľovi neumožnila byť s maloletými deťmi ani počas súdom určených dní. Ďalej tvrdil, že nerozumie logike a dôvodom rozhodnutia súdu v časti úpravy styku, kde v prvom rade súd dehonestujúco pod ľudskú dôstojnosť a neurčito určil miesto pre odovzdanie detí pri fontáne na Námestí XX v Z., pričom na námestí sú dve fontány a v druhom rade neupravil styk otca maloletých detí počas prázdnin a sviatkov, čo je aj v rozpore s doplnkom znaleckého posudku, na ktorý poukázal už vyššie. Javí sa, že súd iba jednoducho okopíroval zatiaľ neprávoplatné rozhodnutie Okresného súdu Humenné sp. zn. 10P/196/2015-426 zo dňa 03. 11. 2017 o zmene osobnej starostlivosti a o zvýšení výživného na maloleté deti. Namietal, že zo strany súdu nie je pre maloleté deti dôležité, aké budú mať vzťahy s rodičmi, kde budú vyrastať a kto ich a v akej miere bude vychovávať, ale ide iba o tom, aby otec maloletých detí im platil čo najviac. V súčasnosti nepracuje a má nižší príjem. Poukázal na svoje dlhy vo voči V. D. a voči svojej matke, keďže sa na pol mesiaca stal vlastníkom bytu vo G. len preto, že mu jeho matka požičala sumu 4.700,- eur na zapltenie časti bytu a po odkúpení bytu za finančné prostriedky matky S. W. jej ho daroval, keďže do dnešného dňa nie je predmetný byt zapltený pôvodnému vlastníkovi v plnej výške, lebo splátky za odpredaj bytu bude S. W. platiť každý mesiac ešte 10 rokov. Ide o byt, v ktorom v roku 2010 žil. Ďalej namietal, že súd pri rozhodovaní o výživnom

neodpočítal výživné na 7 rokov nepracujúcu manželku. Pokiaľ súd rozhodol, že styk s maloletými deťmi upravil tak, ako prebieha teraz, toto je až priam perverzné a klamlivé tvrdenie súdu. Poukázal na to, že nemôže zobrať svoje vlastné deti ani do miesta svojho bydliska, ani na výlet k moru, alebo k svojej sestre, alebo niekde inde, lebo to časovo za 31 hodín nebude stíhať. Súd úmyselne zaviazal otca maloletých detí takým výživným, aby si nemohol dovoliť pricestovať cez celú republiku za maloletými deťmi. Rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch žiadal zrušiť a vec vrátil na ďalšie konanie, príp. zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti navrhovateľa.

13. Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že trvá na podanom odvolaní ako aj na všetkých svojich ústnych prednesoch a písomných vyjadreniach. Vo fotokópii predložila potvrdenie ÚPSVaR Humenné zo dňa 12. 02. 2018, že nie je poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi ako aj potvrdenie o tom, že nepoberá žiadne sociálne dávky a o tom, že si hľadá prácu. Ďalej tvrdila, že samotné presťahovanie zo G. do S. a následne do Z. bol už následok toho, ako manželke a maloletým deťom urobil manžel zo života peklo (viaceré chirurgické ošetrenia manželky, vyhadzovanie manželky a maloletých detí z bytu, výmena kľúčov zo strany navrhovateľa, nakoniec výmena dverí, vyhrožovanie sa zabitím...), poukázala na svoje výdavky a výdavky na maloleté deti a na to, že ona súdny spor nezapríčiniła a že trvá naďalej vo forme platenia výživného aj vo forme tvorby úspor. K stretávaniu sa navrhovateľa s maloletými deťmi uviedla, že navrhovateľ za maloletými deťmi chodiť nebude, ako to už robí teraz, ak aj príde, tak sa im nevenuje. Ona každý druhý víkend deti pripraví na styk, učí sa s nimi v piatok, pokiaľ je povinná maloleté deti otcovi pri vykonávaní styku odovzdať na K. W. v Z., je tam len jedna fontána, ide o verejné miesto, ktoré je pod kamerovým systémom, ďalej matka uviedla termíny stretávania sa otca s maloletými deťmi od marca 2017 do podania vyjadrenia, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ nemá žiadny záujem o maloleté deti a je na zváženie, či je štandardné, aby stará matka nahrádzala otca detí. Je v záujme maloletých detí, aby sa súdny príkaz zmenil, keďže o deti navrhovateľ neprejavuje skutočný záujem, mal len víkend v mesiaci, alebo len jednu, alebo dve nedele, nie celé víkendy. Navrhovateľ poberá výsluhový dôchodok, dostal odstupné, ostali mu spoločné úspory nie v malej výške, predal byt v W., má cenné papiere, ostal mu komplet zariadený byt vo G. vo vysokej hodnote a zariadenie, ktoré daroval svojej matke. Viaceré nehnuteľnosti daroval rodinným príslušníkom, rovnako svoj podiel na rodičovskom dome, žije v V. v byte svojej matky, ktorej uhrádza neskutočne vysoké nájomné vo výške 600,- eur, ktorým spláca hypotekárny úver, ktorý je písaný na jeho matku. Teda reálne na bývanie nemá žiadne náklady. Aj byt vo G. prepísal na matku špekulatívnym spôsobom, aby na súde preukazoval, že nič nemá, ale reálne byt vo G. užíva, dokonca v byte v V. menil kuchynskú linku za novú, jazdí na novom aute a tiež používa Škoda auto zo G.. Len po potreby súdu preukazoval fiktívny dlh cca 100.000,- eur od svojich príbuzných. Nie je žiadny chudák. Je reálny predpoklad, že pracuje popri dôchodku.

14. Otec maloletých detí v písomnom vyjadrení k vyjadreniu odporkyne k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že odporkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala pravdivosť svojich tvrdení, nie je to vyjadrenie k odvolaniu ale iba doplnenie jej odvolania. Bola to práve ona, ktorá navrhovateľa vyhadzovala z bytu vo XX. Navrhovateľ a ktorá vymieňala zámky na byte a odmietala navrhovateľovi dať kľúče od bytu. Jeho ďalšie vyjadrenia v tomto smere sa netýkali reakcie odporkyne na jeho odvolanie.

15. Navrhovateľ ďalej v podaní zo dňa 11. 09. 2018 označenom ako „doplnenie dôkazov k odvolaniu zo dňa 31. 03. 2018, ktoré vznikli po dátume podania odvolania“, v ktorom namietal, že štát ho trestá za uplatňovanie si práva pokutou (že vraj súdny poriadok) 840,- eur. Tvrdil, že dňa 22. 03. 2018 podal kasačnú sťažnosť z dôvodu uplatňovania si práva v tejto republike. Sumu 840,- eur nemá ani náhodou z čoho zaplatiť. Bol nútený si znovu požiť a pokutu nazvanú súdnym poplatkom zaplatiť. Jeho ďalšie vyjadrenie sa netýka predmetu tohto konania.

16. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch podľa ustanovenia 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

18. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia týkajúcimi sa odvolaním napadnutých výrokov. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery. Rozhodnutie okresného súdu je jasné, zrozumiteľné, tak pre odbornú ako aj laickú verejnosť, okresný súd v tomto rozsudku podrobne a dostatočne zdôvodnil, z akého dôvodu boli maloleté deti účastníkov zverené do výchovy ich matke, z akého dôvodu a v akej výške bolo určené výživné pre maloleté deti, z akého dôvodu rozhodol o úprave styku otca s maloletými deťmi spôsobom a v rozsahu, ako je uvedený v rozsudku, aj z akého dôvodu rodičom uložil povinnosť nahradiť v konaní trovy konania štátu. To, že niektorý z účastníkov konania nie je spokojný s rozsudkom okresného súdu, ešte neznamená, že rozsudok je nezákonný alebo nesprávny, pričom odvolací súd poukazuje na to, že v súdnej veci (viď už takmer 1500 stranový spis) nie je reálna možnosť, že by niektorý z účastníkov s rozsudkom okresného súdu súhlasil, pretože sa s ním stotožňuje. Buď by bol s rozsudkom spokojný navrhovateľ alebo odporkyňa, ale nie obaja z nich. Okresný súd v rozsudku odôvodnil aj tú skutočnosť, z akého dôvodu v súdnej veci nie je možné nariadiť striedavú starostlivosť o maloleté deti, prečo mal za to, že výživné pre maloletú S. a W. je primerané vo výške 200,- eur + 50,- eur, resp. vo výške 170,- eur + 50,- eur mesačne, z akého dôvodu upravil styk otca s maloletými deťmi len cez víkendy, aj z akého dôvodu určil miesto odovzdávania maloletých detí pri úprave styku pri fontáne na námestí v Z.. Nie je úlohou odvolacieho súdu poskytnúť účastníkom konania právny rozbor jednotlivých ustanovení zákona o rodine, podľa ktorých okresný súd rozhodol, pokiaľ túto svoju povinnosť okresný súd splnil, a napriek tomu účastníkom je rozsudok okresného súdu nejasný a nezrozumiteľný, keď podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok okresného súdu je práveže v napadnutých výrokoch jasný, určitý a zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený.

19. Odvolací súd dospel vo veci aj k názoru, že nie sú vo veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre neuloženie povinnosti odporkyni nahradiť trovy konania štátu, keď dokazovanie, aj keď na návrh navrhovateľa, ale bolo vykonané len a len v záujme maloletých detí. Odvolací súd pritom poukazuje aj na postoje účastníkov v konaní, ktoré nesmerovali k vzájomnej dohode, ale k stupňovaniu napätia medzi nimi.

20. Odvolanie nesmerovalo proti výroku rozsudku okresného súdu o rozvode účastníkov konania, a preto v tomto výroku zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

21. Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pričom poukazuje na ustanovenie § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, podľa ktorého ustanovenia žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, ako aj na ustanovenie § 57 toho istého zákona, podľa ktorého ustanovenia o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).